

PLÂNGERILE LUI IEREMIA

Nenorocirile Ierusalimului

- 1 ^aCum stă singuratică* cetatea cea plină de popor**! A ajuns ca† o văduvă, ea, care era măreață printre națiuni! Cea care era prințesă^{b††} printre provincii a ajuns să plătească tribut!
- 2 Plânge* amarnic noaptea și lacrimile** ei sunt pe obrazii ei; din toți iubii ei nu este nici unul† care s-o mângâie. Toți prietenii ei s-au purtat cu necredincioșie†† față de ea; i-au devenit vrăjmași.
- 3 Iuda s-a dus* în captivitate sub suferință și muncă grea. El locuiește** printre națiuni, nu găsește odihnă. Toți urmăritorii lui l-au ajuns în mijlocul strămtorărilor.
- 4 Drumurile Sionului sunt pline de jale, pentru că nu este nimeni* care să vină la adunarea de sărbătoare. Toate porțile lui sunt pustiite**; preoții lui suspină, fecioarele† lui sunt întristate și el însuși este în amărăciune.
- 5 Potrivnicii* lui i-au devenit cap, vrăjmașii lui prosperă, pentru că **Domnul** l-a întristat, din cauza mulțimii** fărădelegilor lui. Pruncii† lui s-au dus în captivitate înaintea potrivnicului.
- 6 Și toată splendoarea* ei s-a dus de la fiica Sionului. Căpeteniile ei au ajuns ca cerbii *care* nu găsesc pășune și au fugit fără** putere înaintea urmăritorului.
- 7 Ierusalimul, în zilele suferințelor lui și rătăcirilor lui își amintește de toate lucrurile lui plăcute care erau în zilele de demult. Când a căzut poporul lui în mâna vrăjmașului și nu era cine să-l ajute, l-au văzut vrăjmașii, au râs de pieirea lui.
- 8 Ierusalimul a păcătuit* greu^c. De aceea a ajuns ca un *lucru* necurat. Toți câți l-au onorat îl disprețuiesc, pentru că i-au văzut goliciunea**, și el însuși suspină și se întoarce cu spatele.
- 9 Necurăția lui era în poalele lui. Nu și-a adus aminte* de sfârșitul lui; și s-a înjosit în chip umitor; nu este cine** să-l mângâie: „Vezi, **Doamne**, mâhnirea mea, pentru că vrăjmașul s-a înălțat!“
- 10 Vrăjmașul* și-a întins mâna peste toate lucrurile lui plăcute; pentru că el a văzut intrând** în locașul său cel sfânt națiunile despre care Tu poruncisei să nu între† în adunarea Ta!
- 11 Tot poporul lui suspină, caută* pâine; și-au dat lucrurile lor plăcute pentru hrană, ca să-și învioreze sufletul^d. Vezi, **Doamne** și ia aminte, pentru că am ajuns de disprețuit.
- 12 ✠ Nu este nimic aceasta pentru voi toți care treceți pe cale? Priviți și vedeți dacă este durere* ca durerea mea care a venit peste mine, cu care *m-a* întristat **Domnul** în ziua mâniei** Sale aprinse!
- 13 El a trimis din înălțime foc în oasele* mele și le-a cuprins; a întins o cursă** picioarelor mele, m-a întors înapoi; mi-a dat pustiire și boală toată ziua.
- 14 Jugul* nelegiurilor mele este legat de mâna Sa; s-au împletit împreună, s-au suit** pe grumazul meu; a făcut să se piardă puterea mea. **Domnul** m-a dat în mâinile *lor*, din care nu mă pot ridica.
- 15 **Domnul** a doborât pe toți puternicii mei în mijlocul meu; a chemat asupra mea o adunare^e, ca să zdrobească pe tinerii mei. **Domnul** a călcat* în teasc pe fecioara, fiica lui Iuda.
- 16 Pentru aceste *lucruri* plâng;

1 *Is. 3.26.
**Is. 22.2.
†Is. 47.7,8.
††Ezra 4.20.

2 *Ps. 6.6.
Ier. 13.17.
**Iov 7.3.
†Ier. 4.30;
30.14.
††Iov 19.13;
19.14.
Ps. 31.11.
Mica 7.5.

3 *Ier. 13.19;
52.27.
**Deut. 28.64;
28.65.
Cap. 2.9.

4 *Is. 24.4-6.
**Ier. 9.11;
10.22.
†Cap. 2.10;
2.21.

5 *Deut. 28.43;
28.44.
**Ier. 30.14;
30.15.
Dan. 9.7,16.
†Ier. 52.28.

6 *Ier. 13.18.
**2 Imp. 25.4;
25.5.

8 *1 Imp. 8.46.

8 **Ier. 13.22.
Ezec. 16.37.
Osea 2.10.

9 *Deut. 32.29
Is. 47.7.
**Ier. 16.7.

10 *Vers. 7.
**Ps. 74.4-8.
Ier. 51.51.
†Deut. 23.3.
Nem. 13.1.

11 *Ier. 38.9;
52.6.
Cap. 2.12;
4.4.

12 *Ier. 18.16;
48.27.
Dan. 9.12.
**Is. 13.13.
Ier. 4.8.

13 *Iov 30.30.
Ps. 22.14.
Hab. 3.16.
**Iov 19.6.
Ezec. 12.13;
17.20.

14 *Deut. 28.48
Is. 57.6.
**Ier. 28.13;
28.14.

15 *Is. 63.3.
Apoc. 14.19;
14.20; 19.15.

^a În capitolele 1 și 2 litera ebraică inițială a fiecărui verset urmează în ordine alfabetică ^b Ebr. „sara“
^c Lit. „a păcătuit un păcat“ ^d Sau „să revină la viață“ ^e Sau „o adunare solemnă“

<p>16 *Ier. 13.17; 14.17. Cap. 2.18. **Vers. 2,9.</p>	<p>ochiul meu, ochiul* meu face să curgă apă; pentru că mângâietorul** care să-mi învioreze sufletul este departe de mine. Fiii mei sunt nemângâiați, pentru că vrăjmașul a învins.</p>	<p>fiicei lui Iuda; <i>le</i>-a aruncat la pământ, a profanat[†] împărăția și pe căpeteniile ei.</p>	<p>2 †Ps. 89.39,40 Is. 43.28.</p>
<p>17 *Is. 1.15. Ier. 4.31. **2 Împ. 24.24 Ier. 12.9. †Vers. 8.</p>	<p>17 Sionul își întinde mâinile*; și nu este cine să-l mângâie. Domnul a poruncit** despre Iacov <i>ca</i> vrăjmașii lui <i>să fie</i> cei din jurul lui; Ierusalimul este printre ei ca un <i>lucru</i> necurat[†].</p>	<p>3 În aprinderea mâniei a tăiat orice tărie^d a lui Israel; Și-a tras* înapoi dreapta dinaintea vrăjmașului și a ars** în Iacov ca para focului care mistuie de jur-împrejur.</p>	<p>3 *Ps. 74.11. **Ps. 89.46.</p>
<p>18 *Neem. 9.33. Dan. 9.7,14. **1 Sam. 12.14; 12.15.</p>	<p>18 ✨ Domnul este drept*, pentru că m-am răzvrătit** împotriva poruncii^a Lui. Ascultați, vă rog, toate popoarele și vedeți durerea mea! Fecioarele mele și tinerii mei s-au dus în captivitate.</p>	<p>4 Și-a întins arcul ca un vrăjmaș*, a stat cu dreapta Sa ca un potrivnic și a ucis tot** ce era plăcut ochiului în cortul fiicei Sionului. Și-a vărsat furia ca un foc.</p>	<p>4 *Is. 63.10. **Ezec. 24.25</p>
<p>19 *Iov 19.13-19 Vers. 2. **Ier. 14.15. Cap. 2.20. †Vers. 11.</p>	<p>19 Am chemat* pe iubiții mei, ei m-au amăgit. Preoții** mei și bătrânii mei și-au dat duhul în cetate pe când căutau hrană pentru ei ca să-și învioreze sufletul^b†.</p>	<p>5 Domnul a ajuns ca un vrăjmaș*, a înghițit pe Israel; i-a înghițit toate palatele**, i-a dărâmat întăriturile și a înmulțit suspinul și plângerea fiicei lui Iuda.</p>	<p>5 *Ier. 30.14. **Ier. 52.13. Cap. 5.2.</p>
<p>20 *Iov 30.27. Is. 16.11. Ier. 4.19; 48.36. Cap. 2.11. Osea 11.8. **Deut. 32.25 Ezec. 7.15.</p>	<p>20 Vezi, Doamne, că sunt în strâmtorare; îmi ard măruntaiele*. Mi se întoarce inima în mine, pentru că am fost foarte răzvrătit: afară sabia mă lipsește** de copii; în casă este numai moarte.</p>	<p>6 Și a răsturnat* cortul Său^e ca pe o grădină**, a distrus locul adunării Sale^f. Domnul a făcut[†] să se uite în Sion sărbătoarea rânduită^g și sabbatul și, în furia mâniei Sale, a disprețuit pe împărat și pe preot.</p>	<p>6 *Ps. 80.12; 89.40. Is. 5.5. Ier. 52.13. **Is. 1.8. †Cap. 1.4. †Ez. 3.18.</p>
<p>21 *Vers. 4,8,22 **Ps. 35.15. Ier. 50.11. Cap. 2.15.</p>	<p>21 M-au auzit suspinând*; nu este cine să mă mângâie. Toți vrăjmașii mei au auzit de nenorocirea mea; se bucură** că Tu ai făcut-o. Tu vei face să vină ziua pe care ai anunțat-o și ei vor ajunge ca mine.</p>	<p>7 Domnul a îndepărtat altarul Său, a părăsit locașul Său cel sfânt; a dat în mâna vrăjmașului zidurile palatelor lui; ei au scos* un strigăt în casa Domnului, ca într-o zi de adunare de sărbătoare.</p>	<p>7 *Ps. 74.4.</p>
<p>22 *Ps. 109.15. **Cap. 5.17.</p>	<p>22 Să vină înaintea* Ta toată răutatea lor și fă-le cum mi-ai făcut mie pentru toate fărădelegile mele. Pentru că suspinele mele sunt multe și inima îmi este descurajată^c**.</p>	<p>8 Domnul Și-a pus în gând să dărâme zidul fiicei Sionului; a întins* frânghia de măsurat, nu Și-a tras mâna de la nimicire^h; și a făcut să plângă întăritura și zidul: ele lâncezesc împreună.</p>	<p>8 *2 Împ. 21.13 Is. 34.11</p>
<p>Ziua mâniei Domnului</p>	<p>2 Cum a acoperit Domnul cu un nor în mânia Sa pe fiica Sionului! A aruncat* din ceruri pe pământ frumusețea** lui Israel și nu Și-a amintit în ziua mâniei Sale de așternutul[†] picioarelor Sale!</p>	<p>9 Porțile ei s-au afundat în pământ; i-a distrus și i-a rupt* zăvoarele; împăratul** ei și căpeteniile ei sunt printre națiuni, nu <i>mai</i> este lege[†]; și profeții^{††} ei nu găsesc nici o viziune de la Domnul.</p>	<p>9 *Ier. 51.30. **Deut. 28.36 2 Împ. 24.15; 25.7. Cap. 1.3; 4.20 †2 Cr. 15.3. ††Ps. 74.9. Ezec. 7.26.</p>
<p>1 *Mt. 11.23. **2 Sam. 1.19 †1 Cr. 28.2. Ps. 99.5; 132.7</p>	<p>2 Domnul a înghițit* toate locuințele lui Iacov și n-a cruțat. A dărâmat** în furia Sa întăriturile</p>	<p>10 Bătrânii fiicei Sionului șed* pe pământ, tac; și-au presărat țărână pe cap, sunt încinși** cu sac. Fecioarele Ierusalimului și-au plecat capul la pământ.</p>	<p>10 *Iov 2.13. Is. 3.26. Cap. 3.28. **Is. 15.3. Ezec. 7.18; 27.31.</p>

^a Lit. „gurii“ ^b Sau „să revină la viață“ ^c Sau „bolnavă“ ^d Lit. „corn“ ^e Sau „a devastat împrejmuirea Sa“ ^f Sau „adunării Sale de sărbătoare“ ^g Sau „adunarea de sărbătoare“ ^h Lit. „înghițire“

<p>11 *Ps. 6.7. Cap. 3.48. **Cap. 1.20. †Iov 16.13. Ps. 22.14. ††Vers. 19. Cap. 4.4.</p>	<p>11 ☆ Ochii* mi se sting în lacrimi, măruntaiele** îmi ard, ficatul† mi se varsă pe pământ din cauza ruinei fiicei poporului meu, deoarece copilul†† și sugarul au leșinat pe străzile cetății.</p>	<p>ma ca apa înaintea feței Domnului! Ridică-ți mâinile spre El pentru viața† pruncilor tăi care leșină†† de foame la capătul oricărei străzi.</p>	<p>19 †Vers. 11. ††Is. 51.20.</p>
<p>13 *Dan. 9.12.</p>	<p>12 Ei zic către mamele lor: „Unde este grâul și vinul?“, când leșină pe străzile cetății asemenea celor greu răniți, când își dau suflul la sânul mamelor lor.</p>	<p>20 Vezi, Doamne, și ia aminte cui i-ai făcut astfel! Să mănânce* femeile rodul lor, pe pruncii pe care-i îngrijesc? Să fie uciși preotul și profetul în locașul sfânt al Domnului?</p>	<p>20 *Lev. 26.29. Deut. 28.53. Ier. 19.9. Ezec. 5.10.</p>
<p>14 *Ier. 2.8; 5.31; 14.14; 23.16; 27.14; 29.8,9. Ezec. 13.2. **Is. 58.1.</p>	<p>13 Ce mărturie să-ți aduc? Cu ce să te asemăn, fiică a Ierusalimului? Cu ce* să te compar, ca să te mângâi, fecioară, fiică a Sionului? Pentru că ruina ta este întinsă ca marea: cine te va vindeca?</p>	<p>21 Tânărul și bătrânul* zac la pământ pe străzi, fecioarele mele și tinerii mei au căzut prin sabie. I-ai** ucis în ziua mâniei Tale, ai înjunghiat, n-ai cruțat.</p>	<p>21 *2 Cr. 36.17. **Cap. 3.43.</p>
<p>15 *1 Imp. 9.8. Ier. 18.16. Naum 3.19. **Ezec. 25.6. †2 Imp. 19.21. Ps. 44.14. ††Ps. 48.2; 50.2.</p>	<p>14 Profetii tăi* au văzut pentru tine deșertăciune și nebulie, și nu ți-au dat pe față** nelegiuirea, ca să-ți cruțe captivitatea; ci au văzut pentru tine profetii^a deșerte și amăgiri.</p>	<p>22 Ai chemat spaimile* mele din toate părțile, ca într-o zi de adunare de sărbătoare; și nimeni n-a scăpat, nici n-a rămas în ziua mâniei Domnului. Pe cei pe care i-am îngrijit** și i-am crescut i-a nimicit vrăjmașul meu.</p>	<p>22 *Ps. 31.13. Ier. 6.25; 46.5. **Osea 9.12; 9.13.</p>
<p>16 *Iov 16.9,10. Ps. 22.13. Cap. 3.46. **Ps. 56.2; 124.3. †Ps. 35.21.</p>	<p>15 Toți trecătorii* bat din palme** la tine, fluieră și clatină† din cap la fiica Ierusalimului, <i>zicând</i>: „Aceasta-i cetatea pe care o numeau «Desăvârșirea frumuseții††, Bucuria întregului pământ»?“</p> <p>16 Toți vrăjmașii tăi își deschid* gura larg împotriva ta, fluieră și scrâșnesc din dinți, zicând: „Am înghițit-o**! Da, aceasta-i ziua pe care am așteptat-o! Am găsit-o, am văzut-o†!“</p>	<p>3 *^dEu sunt omul care a văzut* suferința sub nuiuaa mâniei Lui.</p> <p>2 El m-a condus și m-a făcut să umblu în întuneric*, și nu în lumină;</p> <p>3 cu adevărat, împotriva mea Și-a tot întors mâna* toată ziua.</p> <p>4 El a făcut să-mi îmbătrânească și carnea* și pielea; mi-a zdrobit** oasele.</p> <p>5 El m-a luat cu asalt și m-a înconjurat cu amărăciune* și chin.</p> <p>6 M-a pus să locuiesc în întuneric^c*, ca pe cei morți de demult.</p> <p>7 M-a îngrădit* și nu pot ieși, mi-a îngreunat lanțurile.</p> <p>8 Chiar și când chem și strig după ajutor, El îmi împiedică* rugăciunea.</p> <p>9 Mi-a îngrădit căile cu pietre cioplite, mi-a strâmbat cărările.</p> <p>10 El este pentru mine <i>ca</i> un urs* la pândă, <i>ca</i> un leu în locuri ascunse.</p> <p>11 Mi-a abătut căile și m-a sfâșiat*; m-a pustiit.</p>	<p>Suferințe și mângâieri</p> <p>1 *Ps. 88.7,15; 88.16. 2 *Iov 30.26.</p> <p>3 *Ps. 38.2.</p> <p>4 *Iov 16.8. Ps. 6.7; 31.9,10. **Ps. 51.8. Is. 38.13. Ier. 50.17.</p> <p>5 *Vers. 19.</p> <p>6 *Ps. 88.4-6; 143.3. 7 *Iov 3.23; 19.8. Osea 2.6.</p> <p>8 *Iov 30.20. Ps. 22.2.</p>
<p>17 *Lev. 26.16. Deut. 28.15. **Ps. 38.16; 89.42.</p>	<p>17 Domnul a făcut ce Și-a pus în gând*; a împlinit cuvântul Său pe care l-a poruncit din zilele de demult. A doborât și n-a cruțat, și a făcut ca vrăjmașul să se bucure de tine**; a înălțat tăria^b potrivnicilor tăi.</p>	<p>10 Mi-a abătut căile și m-a sfâșiat*; m-a pustiit.</p>	<p>10 *Iov 10.16. Is. 38.13. Osea 5.14; 13.7,8.</p>
<p>18 *Vers. 8. **Ier. 14.17. Cap. 1.16.</p>	<p>18 ☆ Inima lor a strigat către Domnul. Zid* al fiicei Sionului, fă să curgă** lacrimi zi și noapte ca un pârâu; nu-ți da odihnă, să nu înceteze lumina^c ochiului tău!</p>	<p>11 Mi-a abătut căile și m-a sfâșiat*; m-a pustiit.</p>	<p>11 *Osea 6.1.</p>
<p>19 *Ps. 42.3. Is. 26.9. **1 Sam. 1.15. Ps. 42.4; 62.8.</p>	<p>19 Trezește-te, strigă noaptea* la începutul străjilor; varsă-ți** ini-</p>	<p>11 Mi-a abătut căile și m-a sfâșiat*; m-a pustiit.</p>	<p>11 *Osea 6.1.</p>

^a Lit. „poveri“ ^b Lit. „cornul“ ^c Lit. „fiica“ ^d În acest capitol, pentru fiecare grup de trei versete, litera ebraică inițială a fiecărui verset rămâne aceeași; și tot capitolul urmează în ordine alfabetică ^e Lit. „în locuri întunecoase“

PLÂNGERILE LUI IEREMIA 3:12

12 *Iov 7.20; 16.12. Ps. 38.2.	12 Și-a încordat arcul și m-a pus ca țintă* săgeții.	32 iar dacă întristează, El va avea milă, după mulțimea îndurărilor Sale.	
13 *Iov 6.4. Ier. 5.16.	13 A înfipt săgețile ^a tolbei* Lui în rărunchii mei.	33 Pentru că El nu necăjește*, nici nu întristează cu plăcere ^e pe fiii oamenilor.	33 *Ezec. 33.11 Ev. 12.10.
14 *Ps. 22.6,7; 123.4. Ier. 20.7. **Iov 30.9. Vers. 63	14 Am ajuns o bătaie de joc* pentru tot poporul meu, și cântecul** lor toată ziua.	34 Să zdrobească <i>omul</i> sub picioarele lui pe toți cei încătușați ai pământului ^f ,	
15 *Ier. 9.15.	15 M-a săturat* de amărăciuni, m-a adăpat cu pelin,	35 să abată dreptul unui om înaintea feței Celui Preaînalt,	
16 *Pr. 20.17.	16 și mi-a zdrobit dinții cu pietre* din prund; m-a acoperit cu cenușă.	36 să nedreptățească* pe un om în cauza lui – nu vede Domnul?	36 *Hab. 1.13.
18 *Ps. 31.22.	17 Și mi-ai alungat sufletul de parte de pace; am uitat fericirea.	37 Cine este acela care zice ceva și se împlinește* fără ca să fi poruncit Domnul?	37 *Ps. 33.9.
	18 Și am zis: «S-a dus* încrederea ^b mea și speranța mea în Domnul! »	38 Nu ies din gura Celui Preaînalt nenorocirea și* binele?	38 *Iov 2.10. Is. 45.7. Amos 3.6.
19 *Ier. 9.15.	19 Adu-ți aminte de necazul meu și de rățacirea mea, de pelin* și amărăciune!	39 De ce să se plângă* un om care trăiește, un om, pentru pedeapsa păcatelor lui ^g ?	39 *Pr. 19.3. Mica 7.9.
	20 Sufletul meu își amintește mereu <i>de ele</i> și este abătut înăuntrul meu.	40 Să ne cercetăm căile noastre și să le încercăm și să ne întoarcem la Domnul .	
21 *Ps. 130.7.	21 De aceasta îmi amintesc în inima mea, de aceea am speranță*:	41 Să ne înălțăm* inima cu mâinile spre Dumnezeu în ceruri:	41 *Ps. 86.4.
22 *Ps. 78.38. Ier. 3.12; 30.11. **Mal. 3.6.	22 este bunătatea ^c * Domnului că nu suntem nimiciți de tot, pentru că îndurărilor** Lui nu se sfârșesc.	42 Am păcătuit* și ne-am răzvrătit; Tu n-ai iertat!	42 *Dan. 9.5.
23 *Is. 33.2.	23 Ele sunt noi în fiecare* dimineață; mare este credințioșia Ta!	43 Te-ai învelit cu mânia și ne-ai urmărit; ai omorât*, n-ai cruțat.	43 *Cap. 2.2,17; 2.21.
24 *Ps. 16.5; 73.26; 119.57 Ier. 10.16.	24 „ Domnul este partea* mea ^c , zice sufletul meu; de aceea Îl voi aștepta ^d .	44 Te-ai învelit cu un nor, ca rugăciunea să nu străbată până la Tine.	
25 *Ps. 130.6. Is. 30.18. Mica 7.7.	25 Domnul este bun pentru cei care Îl așteaptă*, pentru sufletul care-L caută.	45 Ne-ai făcut gunoi* și lepădătură în mijlocul popoarelor.	45 *1 Cor. 4.13.
26 *Ps. 37.7.	26 Este bine ca <i>omul</i> să aștepte*, și aceasta în tăcere, mântuirea Domnului .	46 Toți vrăjmașii noștri și-au deschis* larg gura împotriva noastră.	46 *Cap. 2.16.
27 *Ps. 119.71.	27 Este bine* pentru om să poarte un jug în tinerețea lui,	47 Frica și groapa au venit* peste noi, pustiirea** și ruina.	47 *Is. 24.17. Ier. 48.43. **Is. 51.19.
28 *Ier. 15.17. Cap. 2.10.	28 să stea* singur și să tacă, pentru că El l-a pus asupra lui.	48 Ochiul meu face să curgă* râuri de apă din cauza ruinei fiicei poporului meu.	48 *Ier. 9.1. Cap. 1.16; 2.11.
29 *Iov 42.6.	29 Să-și pună gura* în țărână; poate este vreo speranță.	49 Ochiul meu varsă <i>lacrimi</i> și nu încetează*, n-are odihnă,	49 *Ps. 77.2. Ier. 14.17.
30 *Is. 50.6. Mt. 5.39.	30 Să-și dea obrazul* celui care îl lovește, să se sature de batjocură.	50 până când Domnul Se va uita și va vedea din ceruri*.	50 *Is. 63.15.
31 *Ps. 94.14.	31 Pentru că Domnul nu va respinge* pentru totdeauna;	51 Ochiul meu îmi mârșăiește sufletul din cauza tuturor fiicelor cetății mele.	

^a Lit. „fiii“ ^b Sau „puterea“ ^c Lit. plural ^d Sau „voi spera în El“ ^e Lit. „din inima Lui“ ^f Sau „ai țării“
^g Sau „un om care trăiește? De păcatele lui să se plângă omul“

<p>52 *Ps. 35.7,19; 69.4; 109.3; 119.161.</p> <p>53 *Ier. 37.16; 38.6,9,10. **Dan. 6.17.</p> <p>54 *Ps. 69.2; 124.4,5. **Ps. 31.22. Is. 38.10,11.</p> <p>55 *Ps. 130.1. Iona 2.2.</p> <p>56 *Ps. 3.4; 6.8; 18.6; 66.19; 116.1.</p> <p>57 *Iac. 4.8.</p> <p>58 *Ps. 35.1; 71.23. Ier. 51.36.</p> <p>59 *Ps. 9.4; 35.23.</p> <p>60 *Ier. 11.19.</p> <p>63 *Ps. 139.2.</p> <p>64 *Ps. 28.4. Ier. 11.20. 2 Tim. 4.14.</p> <p>66 *Deut. 25.19. Ps. 8.3. Ier. 10.11.</p> <p>Necazurile asedierii Ierusalimului</p> <p>1 *Cap. 2.19.</p> <p>2 *Is. 30.14. Ier. 19.11. 2 Cor. 4.7.</p>	<p>52 Cei care sunt vrăjmașii mei fără temei* m-au urmărit^a aprig ca pe o pasăre.</p> <p>53 Mi-au retezat viața în groapă* și au aruncat o piatră** peste mine.</p> <p>54 S-au vărsat ape* peste capul meu. Am zis: „Sunt nimiciti**!“</p> <p>55 Eu am chemat* Numele Tău, Doamne, din groapa cea adâncă^b.</p> <p>56 Tu ai auzit* glasul meu; nu-Ți ascunde urechea la suspinul meu, la strigătul meu!</p> <p>57 Te-ai apropiat* în ziua când Te-am chemat. Ai zis: „Nu te teme!“</p> <p>58 Doamne, Tu ai apărat* cauza^c sufletului meu; mi-ai răscumpărat viața.</p> <p>59 Doamne, Tu ai văzut nedreptatea care mi se face; judecă-mi* cauza!</p> <p>60 Tu ai văzut toată răzbunarea lor, toate uneltirile* lor împotriva mea,</p> <p>61 Tu ai auzit, Doamne, insulta lor, toate uneltirile lor împotriva mea,</p> <p>62 buzele celor care se ridică împotriva mea și murmurul lor împotriva mea, toată ziua.</p> <p>63 Privește când se așază* și când se ridică ei; eu sunt cântecul lor!</p> <p>64 Dă-le o răsplată*, Doamne, după fapta mâinilor lor.</p> <p>65 Dă-le o inimă îndărătnică, blestemul Tău să fie asupra lor!</p> <p>66 Urmărește-i cu mânie și nimiceste-i de sub cerurile* Domnului.</p> <p>4 * ^dCum s-a întunecat aurul! Aurul cel mai curat s-a schimbat! Pietrele sfântului locaș sunt împrăștiate la capătul* oricărei străzi!</p> <p>2 Fiii cei scumpi ai Sionului, cei comparați cu aurul fin, cum sunt socotiți ca vasele de lut*, lucrare a mâinilor olarului!</p> <p>3 Chiar și șacalii își apleacă</p>	<p>țâțele și își alăptează puii; fiica poporului meu a ajuns nemiloasă ca struții* din pustiu.</p> <p>4 Limba sugarului se lipește* de cerul gurii lui, din cauza setei. Pruncii cer** pâine, nimeni nu le-o frânge.</p> <p>5 Cei care se hrăneau cu mâncăruri alese sunt căzuți pe străzi. Cei crescuți pe purpură îmbrățișează* grămezile de gunoi.</p> <p>6 Și pedeapsa nelegiurii fiicei poporului meu este mai mare decât păcatul* Sodomei, care a fost nimicită într-o clipă, fără să fi pus cineva mâinile pe ea.</p> <p>7 ☆ Capii^e ei erau mai curați decât zăpada, mai albi decât laptele, mai rumeni la trup^f decât rubinele^g, înfățișarea lor era ca safirul.</p> <p>8 Fața lor este mai neagră* decât funinginea, nu mai sunt recunoscuți pe străzi. Pielea** li s-a lipit de oase; s-a uscat, a ajuns ca lemnul.</p> <p>9 Cei uciși de sabie sunt mai bine decât cei uciși de foame, pentru că aceștia se topesc, fiind străpunși de lipsa roadelor câmpului.</p> <p>10 Mâinile femeilor miloase au fiert* pe copiii lor. Ei le-au fost mâncarea în dezastrul fiicei poporului meu!</p> <p>11 ☆ Domnul Și-a satisfăcut* furia, Și-a vărsat aprinderea mâniei Sale și a aprins** un foc în Sion și i-a mistuit temeliile.</p> <p>12 Împărații pământului și toți locuitorii lumii n-au crezut că potrivnicul și vrăjmașul ar putea intra pe porțile Ierusalimului.</p> <p>13 <i>Aceasta</i> este din cauza păcatelor profeților* săi, a nelegiurilor preoților săi, care au vărsat sângele** celor dreți în mijlocul lui.</p> <p>14 Ei rătăceau <i>ca</i> niște orbi pe străzi, erau mânjiți cu sânge, încât nimeni nu putea* să</p>	<p>3 *Iov 39.14; 39.16.</p> <p>4 *Ps. 22.15. **Cap. 2.11; 2.12.</p> <p>5 *Iov 24.8.</p> <p>6 *Gen. 19.25.</p> <p>8 *Iov 30.30. Cap. 5.10. **Iov 19.20. Ps. 102.5.</p> <p>10 *Lev. 26.29. Deut. 28.57. 2 Împ. 6.29. Ier. 19.9. Cap. 2.20.</p> <p>11 *Ier. 7.20. Cap. 2.17. Ezec. 22.31. **Deut. 32.22. Ier. 17.27.</p> <p>13 *Ier. 5.31; 6.13. Ezec. 22.26; 22.28. Mt. 23.31. **Ier. 2.30.</p> <p>14 *Num. 19.16. Ier. 2.34.</p>
---	---	--	---

^a Sau „Vrăjmașii mei m-au urmărit fără temei“ ^b Lit. „groapa adâncurilor“ ^c Lit. „cauzele“ ^d În acest capitol, litera ebraică inițială a fiecărui verset urmează în ordine alfabetică ^e Lit. „Nazireii“ ^f Lit. „la oase“ (scheletul trupului) ^g Sau „coralii“

<p>15 *Lev. 13.45.</p>	<p>15 se atingă de hainele lor. 15 Ei strigau către ei: „Depărtați-vă*, necuraților! Depărtați-vă, depărtați-vă, nu atingeți!“... Când fugeau și rătăceau, se spunea printre națiuni: „Nu vor mai locui aici!“</p>	<p>5 Următorii noștri sunt la gățul* nostru. Suntem obosiți și n-avem odihnă.</p>	<p>5 *Deut. 28.48. Ier. 28.14.</p>
<p>16 *Cap. 5.12.</p>	<p>16 Fața Domnului i-a împrăștiat, El nu Se va mai uita la ei. Ei n-au onorat* fața preoților și n-au arătat bunăvoință față de bătrâni.</p>	<p>6 Am dat mâna Egiptului* și Asiriei, ca să ne săturăm cu pâine.</p>	<p>6 *Osea 12.1.</p>
<p>17 *2 Împ. 24.7. Is. 20.5; 30.6,7. Ier. 37.7. Ezec. 29.16.</p>	<p>17 Cât despre noi, ochii noștri lăncezesc* după ajutorul nostru zadarnic. În vegherea noastră priveam spre o națiune care nu putea să ne salveze.</p>	<p>7 Părinții noștri au păcătuit*, nu mai sunt**, și noi am purtat nelegiuirile lor.</p>	<p>7 *Ier. 31.29. Ezec. 18.2. **Gen. 42.13 Zah. 1.5.</p>
<p>18 *2 Împ. 25.4; 25.5. **Ezec. 7.2; 7.3,6. Amos 8.2.</p>	<p>18 Ei ne pândeau^a pașii* ca să nu umblăm pe străzile noastre. Sfârșitul** nostru este aproape, zilele noastre s-au împlinit, pentru că sfârșitul nostru a venit.</p>	<p>8 Robii stăpânesc peste noi; nu este cine să ne scape din mâna lor.</p>	<p>8 *Iov 31.29. Ezec. 18.2. **Gen. 42.13 Zah. 1.5.</p>
<p>19 *Deut. 28.49. Ier. 4.13.</p>	<p>19 Următorii noștri erau mai* iuți decât vulturii cerurilor; ne-au fugărit pe munți, ne-au pândit în pustiu.</p>	<p>9 Ne câștigăm pâinea cu riscul vieții noastre, din cauza^b sabiei pustiului.</p>	<p>9 *Iov 30.30. Ps. 119.83. Cap. 4.8.</p>
<p>20 *Gen. 2.7. **2 Sam. 1.14 †Ier. 52.9. ††Dan. 4.12.</p>	<p>20 Suflarea* nărilor noastre, unsul** Domnului, a fost prins† în gropile lor, el, despre care ziceam: „Vom trăi sub umbra†† lui printre națiuni!“</p>	<p>10 Pielea noastră arde^c ca un cuptor din cauza frigurilor foametei.</p>	<p>10 *Iov 30.30. Ps. 119.83. Cap. 4.8.</p>
<p>21 *Ps. 137.7. Ier. 25.15; 25.21. **Obad. 10.</p>	<p>21 ✨ Bucură-te și veselește-te, fiică a Edomului*, care locuiești în țara Uț! Va trece și la tine potirul**; te vei îmbăta și te vei dezgoli.</p>	<p>11 Au înjosit femeile* în Sion, fecioarele în cetățile lui Iuda.</p>	<p>11 *Is. 13.16. Zah. 14.2.</p>
<p>22 *Is. 40.2. Ier. 33.7,8.</p>	<p>22 Pedepșa nelegiurii tale s-a* împlinit, fiică a Sionului, El nu te va mai deporta. El îți va cerceta nelegiuirea, fiică a Edomului, îți va da pe față păcatele.</p>	<p>12 Căpeteniile au fost spânzurate de mâna lor. Fețele bătrânilor* n-au fost onorate,</p>	<p>12 *Is. 47.6. Cap. 4.16.</p>
<p>Rugăciune în suferință</p>	<p>5 Adu-Ți aminte*, Doamne, ce a venit peste noi! Privește și vezi batjocorirea** noastră.</p>	<p>13 tinerii au purtat* piatra de moară și băieții s-au poticnit sub lemne.</p>	<p>13 *Jud. 16.21.</p>
<p>1 *Ps. 89.50; 89.51. **Ps. 79.4. Cap. 2.15.</p>	<p>2 Moștenirea* noastră s-a întors la străini, casele noastre la cei din alte țări.</p>	<p>14 Bătrânii au încetat să mai fie la poartă, tinerii la cântarea lor.</p>	<p>14 *Iov 19.9. Ps. 89.39.</p>
<p>2 *Ps. 79.1.</p>	<p>3 Suntem orfani* și fără tată; mamele noastre sunt ca niște văduve.</p>	<p>15 A încetat bucuria inimii noastre; jocul nostru s-a prefăcut în jale.</p>	<p>15 *Cap. 1.22. **Ps. 6.7. Cap. 2.11.</p>
<p>3 *Ex. 22.24. Ier. 15.8; 18.21.</p>	<p>4 Apa noastră trebuie s-o bem pe bani. Lemnul nostru ne revine cu un preț.</p>	<p>16 Cununa* capului nostru a căzut. Vai de noi, pentru că am păcătuit!</p>	<p>16 *Iov 19.9. Ps. 89.39.</p>
<p></p>	<p></p>	<p>17 De aceea ne este descurajată* inima, de aceea ni s-au întunecat** ochii,</p>	<p>17 *Cap. 1.22. **Ps. 6.7. Cap. 2.11.</p>
<p></p>	<p></p>	<p>18 pentru muntele Sionului care este pustiit; vulpile se plimbă pe el.</p>	<p>18 *Iov 19.9. Ps. 89.39.</p>
<p></p>	<p></p>	<p>19 ✨ Doamne, Tu împărățești^d* pentru totdeauna, tronul Tău este** din generație în generație.</p>	<p>19 *Ps. 9.7; 10.16; 90.2. Hab. 1.12. **Ps. 45.6.</p>
<p></p>	<p></p>	<p>20 De ce ne uiți* pentru totdeauna și ne părăsești atât de mult timp?</p>	<p>20 *Ps. 13.1.</p>
<p></p>	<p></p>	<p>21 Întoarce-ne* la Tine, Doamne, și ne vom întoarce; înnoiește-ne** zilele ca mai înainte!</p>	<p>21 *Ps. 80.3,7; 80.19. Ier. 31.18. **Is. 60.20-22</p>
<p></p>	<p></p>	<p>22 Sau ne-ai respins cu totul? Te-ai mâniat pe noi foarte mult?</p>	<p></p>

^a Lit. „ne vânau“ ^b Lit. „din față“ ^c Sau „este neagră“ ^d Lit. „șezi“